

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31189-07-16 פלוגית נ' פלוני

בפני כב' השופט יהורם שקד

התובעת:

פלוגית

ע"י ב"כ עו"ד דן לימור

נגד

הנתבע:

פלוגי

ע"י ב"כ עו"ד מיכל ברנקין

פסק דין

א' – העובדות והרקע הצריכים לעניין:

1. התובעת והנתבע הם בני זוג לשעבר. במסגרת דיון שהתקיים בינם ביום 20.7.15 בתביעה לפירוק שיתוף שהגישה התובעת נגד הנתבע (תמ"ש 10483-06-15, בפני סג"נ (כתוארו אז), כב' השופט נ' שילה), הגיעו הצדדים להסכם ובו נרשם, בין היתר: "מוסכם כי כל רכוש שנצבר מיום הנישואין 1.3.89 ועד ליום 1.8.14 משותף והצדדים יחלקו את הזכויות הנזילות כיום בחלקים שווים. כל צד רשאי להגיש תובענה בנושא הפנסיה וכן תביעה לפי סעיף 8 לחוק יחסי ממון" (ר' סעיפים 3-4 להסכמות, עמ' 2 לפרוטוקול, ש' 22-24).

הסכם זה קיבל תוקף של פסק דין, ומיד לאחר מכן העלה ב"כ התובעת דרישה לחייב את הנתבע בהוצאות. בהחלטתו, קבע בית המשפט, בין היתר, כי: "בדיון היום הסכימו הצדדים לערוך איזון משאבים כולל כאשר כל צד זכאי להגיש תובענה עצמאית אם הוא סבור כי חלק מהרכוש כגון הפנסיה לא צריך להיכלל במסגרת האיזון או כי יש להפעיל את סעיף 8 לחוק בית המשפט לענייני משפחה" (ככל הנראה, הכוונה לחוק יחסי ממון בין בני זוג – י' ש'; ר' סעיף 2 להחלטה, עמ' 4 לפרוטוקול, ש' 1-3).

2. ביום 14.7.16, כשנה לאחר פסק הדין, הגישה התובעת את התובענה שבכותרת, בה עתרה כי חלוקת הרכוש לא תהיה מחצה על מחצה; כי הכספים ששולמו לה בעבור אובדן כושר עבודה ו/או קצבת נכות אינם בני איזון וכי הכספים ששילמה ביתר לחשבון המשותף, יושבו לה.

3. הנתבע הגיש כתב הגנה ובו ביקש לדחות את העתירות, באומרו כי הצדדים הגיעו להסכם ולפיו כל הזכויות תחולקנה בין הצדדים בחלקים שווים והוסיף כי, ככל שהיה יודע כי תוגש תביעה כפי שהוגשה, לא היה נותן הסכמתו להסדר שנרשם לפרוטוקול. אף לגופם של דברים, טוען הנתבע כי הכספים שהתקבלו בעבור נכותה של התובעת הופקדו לחשבון המשותף לפני שנים והצדדים ראו בהם כספים משותפים. באשר ליתר העתירות, טוען הנתבע כי אין כל סיבה לחרוג מהכלל של חלוקה שוויונית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31189-07-16 פלוגית נ' פלוני

4. בהתאם להחלטתי מיום 12.12.19 ובהתאם להסכמת הצדדים בדיון מיום 12.11.20, הוסכם כי שני הנושאים העומדים להכרעה והם: האחד – הפיקדון בחשבון המשותף (לפי הטענה, מקור הכספים בקצבת נכות של התובעת). השני – האם יש להחריג את קצבת הפנסיה של התובעת מכלל הנכסים לאיזון. עוד ובנוסף, עמדה התובעת על טענתה לחלוקה שלא מחצה על מחצה.

5. הצדדים הגישו תצהירים, התייצבו לחקירה וסיכמו טענותיהם בכתב. אציין כי כל ניסיונות בית המשפט להביא את הצדדים לכדי הסכם לא עלו יפה, ומשכך, ניתן פסק דין זה.

ב' – דיון:

1. ב. – דינו של הפיקדון:

6. בכתב התביעה המחזיק 74 סעיפים על פני 8 עמודי מלל, מצאה התובעת להתייחס לאותם כספים הנמצאים בפיקדון בחשבונם המשותף של הצדדים, בארבעה סעיפים בלבד, כפי שיובא להלן:

א. בסעיף 58 נרשם כי התובעת עבדה בבנק..... במשך 25 שנים, ובשלהי שנת 2005 עברה התמוטטות, הוכרה כבעלת אבדן כושר עבודה והוכרה כנכה, ומידי חודש משולמת לה קצבת נכות חודשית. התובעת הפנתה לנספח "4" לכתב התביעה, שנרשם להיות: "אישור קצבת נכות ודמי פרישה מוקדמת" (ר' התייחסות בהמשך).

ב. בסעיף 61 נרשם כי: "... אין בדמי הפרישה הנובעים ממצבה כדי לגלם נאמנה את אבדן כושר העבודה שנגרם לה" (הדגשה לא במקור).

ג. בסעיף 67 נרשם כי: "שומה על בית המשפט לקבוע, כי כספי פיצויים מכל מין ו/או סוג ובפרט המשכורת החודשית המשולמת לתובעת, אינם נכללים באיזון זכויות הצדדים, וודאי במקרה דנן שעיקר הכסף ניתן בגין אבדן הכנסות מחמת פגיעה ביכולת ההשתכרות" (הדגשות לא במקור).

ד. בסעיף 71.2 נרשם (סעיף העתירות) כי: "להורות כי כספים ששולמו ומשולמים לתובעת בגין אבדן כושר עבודה, גמלה ו/או קצבת נכות... אינם ברי איזון..." (הדגשה לא במקור).

7. חרף המידע הדל שמסרה התובעת, התברר מסיכומי הצדדים וכן מחוו"ד המומחה שמונה כי בשנת 2006 קיבלה התובעת סך של כ 101,000 ₪ באופן חד פעמי כפיצויים; כי במועד הקרע (1.8.14) עמדה היתרה על כ 84,000 ₪ (לאחר שהצדדים עשו שימוש בכספים בעבור התא המשפחתי); כי יתרת הפיקדון עומדת כיום על כ 35,000 ₪. לטענת התובעת, יש להותיר בידיה את יתרת הפיקדון כפי שהייתה במועד הקרע, קרי בסך של 84,000 ₪, חרף כי נכון להיום הסכום עומד על כ 35,000 ₪, ולהזכיר, מופקד בחשבון המשותף.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31189-07-16 פלנית נ' פלוני

8. סעיף 5(א)(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: חוק יחסי ממון) מחריג ממסת הנכסים לאיזון: "גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג על-ידי המוסד לביטוח לאומי, או גימלה או פיצוי שנפסקו או המגיעים על פי חיקוק לאחד מבני-הזוג בשל נזק גוף, או מוות" (הדגשה לא במקור). לפיכך, יש לשאול האם הכספים שקיבלה התובעת מוחרגים או לא מוחרגים בהתאם לדין הנ"ל או בהתאם לכל דין אחר.

9. כפי שהובא לעיל, התובעת לא הביאה כל ראיה איזה סכום התקבל לידיה כתוצאה מגמלה מאת המוסד לביטוח לאומי, ולמעשה, הן בנספח "4" לכתב התביעה והן מעדותה של התובעת, עולה כי התובעת קיבלה את הכספים שהופקדו לפיקדון מאת הבנק, המעסיק שלה, וכחלק מהסדר פרישה, לאמור: "... הם ריחמו עלי ואמרו שלפנים משורת הדין, במקום 200,000 ומשהו ש, הם מרחמים עלי ונותנים לי 50% בתנאי שאין לי תביעות" (עמ' 16, ש' 15-16). שוב, אין בפני בית המשפט כל ראיה בעבור מה שולם הסך של כ-101,000 ש, האם בעבור נזקי גוף? האם בעבור כאב וסבל או, כעבור אובדן הכנסות עתידי צפוי. לעניין זה אזכיר את הדברים שהובאו בכתב התביעה (ר' סעיף 6 לעיל), מהם עולה כי התובעת ראתה וממשיכה לראות בכספים ששולמו לה כ: "אבדן כושר העבודה... שעיקר הכסף ניתן בגין אבדן הכנסות מחמת פגיעה ביכולת ההשתכרות... אבדן כושר עבודה...". כיוון שכך, אין מנוס אלא מלראות בכספים ככספים ששולמו בעבור אבדן כושר עבודה, ולא בעבור נזקי גוף.

10. אמת הדבר כי כספים שמשולמים בעבור אבדן יכולת עבודה, מתייחסים לאבדן לצמיתות (עד גיל הפרישה) ולא רק לשכר עבודה שנמנע ממנה לתקופת החיים המשותפים. מאחר והנתבע שותף להכנסותיה של התובעת מעבודה עד למועד הקרע הנ"ל (בין אם המדובר בשכר עבודה ובין אם מדובר בתחליף לשכר עבודה), הרי שתחשיב חלקו בכספי אותם פיצויים יביא בחשבון כי נותר סך של 35,000 ש באותו פיקדון, כאשר הכספים הוצאו מאותו פיקדון על ידי התובעת, בהסכמתה המלאה ולטובת התא המשפחתי, כך שאין כל אפשרות להשיב את הגלגל אחורה, להתעלם מפעולות שבוצעו ולגרום להשבה מלאכותית, ובהתאם לתחשיב הבא:

מספר השנים משנת 2006 ועד הגיע התובעת לגיל 62 A=

מספר השנים ממועד קבלת הפיצויים ועד למועד הקרע, כלומר 8 B=

$$\text{לכן, התחשיב} = [35,000 \times (8/A)] / 2$$

11. לא נעלמה מעיני העובדה כי מלוא הכספים הופקדו לחשבון המשותף ולכן, יש ממש בטענת הנתבע כי מדובר בכספים שהוכנסו לפול המשותף ודינם כזה. יחד עם זאת, מאחר ומדובר בכספים ששולמו גם בעבור אבדן כושר עבודה עתידי, ככזה הנמתח גם לאחר מועד הקרע, ובשים לב כי הם הוחזקו בפיקדון נפרד ולא בחשבון עו"ש, אצא מנקודת הנחה כי מדובר בכספים משותפים עד למועד הקרע, בחלק היחסי, כאמור לעיל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31189-07-16 פלוגית נ' פלוני

12. אשר על כן, המומחה שמונה יערוך תחשיב באשר לסכומים שיש לזכות בהם את הנתבע ויעדכן את הדו"ח בהתאם.

ב.2. – כספי הפנסיה של התובעת:

13. אין עוררין כי התובעת מקבלת פנסיה בגין פרישה מוקדמת בסך של כ 6,000 ₪ לחודש. בכתב התביעה עתרה התובעת לקבוע בקווים כלליים, כי יש להחריג את הכספים המתקבלים "ובפרט המשכורת החודשית המשולמת לתובעת" (ר' סעיף 67 לכתב התביעה שצוטט בסעיף 6 לעיל). עוד אזכיר כי התובעת עצמה מתייחסת לכספים המשולמים לה "שעיקר הכסף ניתן בגין אבדן הכנסות מחמת פגיעה ביכולת ההשתכרות" (שם). עיננו רואות כי לשיטתה של התובעת, המדובר בתחליף ברור לשכר עבודה המשולם לה, כפי שאף הסבירה התובעת בדיון, באומרה: "... אמרו לי ככה, או שתיקחי 28 שנה פיצויים, בקיצור 38 אחוז מס הכנסה ואיזו קופת גמל שמכירה לך, או שתיקחי 6,000 ₪ עד שתמותי..." (עמ' 16, ש' 25-27).

14. חו"ד המומחה קבעה כי שיעור ההעברה לו זכאי הנתבע מהפנסיה של התובעת עומד על 31.8%. התובעת, חרף כי חולקת על קביעה זו, לא זימנה את המומחה למתן עדות ולמעשה, לא הציגה כל תשתית נגדית לחו"ד.

15. עוד אזכיר, כי על פי הדין החל, כפי שנקבע בבע"מ 3514/13 פלוני נ' פלוגית (פורסם בנבו, 18.12.13): "ההבחנות הקיימות בין שני סוגי הפנסיה כלל אינן רלוונטיות לאיזון המשאבים בין בני הזוג. המרכיב היסודי והעיקרי של הפנסיה נשמר בין אם היא מוקדמת ובין אם היא רגילה. העיקר הוא סיום הקשר ביחסי עובד-מעביד וטפלה היא דרך סיום הקשר. הפנסיה המוקדמת משקפת הסדר פנימי בין המעביד לעובד אך ייחודה הרעיוני של הפנסיה נשמר." (עמ' 6 לפסק הדין; כן ר' ההפניות שבסעיפים 37-38 לסיכומי הנתבע).

16. אשר על כן, לא מצאתי להחריג את כספי הפנסיה המשולמים לתובעת או לעשות כל שינוי בתחשיב המומחה בעניין זה.

ב.3. – בסיס איזון לא שוויוני:

17. התובעת טענה בכתב התביעה כי קיימת הצדקה לחלוקת הרכוש בין הצדדים שלא באופן שווה על מנת להביא לתוצאה שוויונית. כך, נוכח העלמות רכוש במהלך החיים המשותפים, אלימות הנתבע כלפי התובעת במשך שנות הנישואים והצרת צעדיה במובן הכלכלי (ר' סעיף 66 לכתב התביעה). בסיכומיה חזרה התובעת על עתירתה הנ"ל וטענה כי לעת איזון המשאבים מתגלים פערים משמעותיים בין הצדדים: מחד, התובעת ילידת 1961, אשר הייתה עובדת שכירה למשך חייה עם הנתבע והיא נעדרת יכולת להמשיך ולעבוד ונאלצת לחלוק עם התובע הזכויות שנצברו לה כגון קצבת נכות שמעידה על חולשתה. מאידך, לטענתה, הנתבע שהוא יליד 1964 שבפניו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31189-07-16 פלוגית נ' פלוני

- 1 עוד מספר שנות עבודה (בנוסף על השנים שחלפו זה מכבר מאז פרידת הצדדים) אשר אינו חולק
2 עם התובעת בכל זכות אשר נוצרה לו לכאורה מעבודתו כעצמאי, מה גם שהנתבע פעל במכוון
3 כדי להסתיר או להכמין הכנסותיו האמתיות מהתובעת.
4 18. הנתבע טען כי בנסיבות העניין לא מתקיימות נסיבות המצדיקות סטייה מהכלל, דהיינו
5 מחלוקה שוויונית של המשאבים. כך מאחר וטענות התובעת לאלימות מצד הנתבע נדחו מכל
6 וכל במסגרת ההליכים שהתנהלו בין הצדדים, לא כל שכן מאחר והצדדים עודם מתגוררים יחד
7 תחת קורת גג משותפת. כן דחה הנתבע את טענות התובעת בדבר הברחת רכוש מצדו, וכי
8 בהתאם לחוות הדעת החשבונאית התובעת זכאית למחצית משווי עסקו נכון למועד הקרע, כך
9 שאין מדובר במקרה בו רק צד אחד מקבל והשני רק נותן.
10
11 19. סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון מאפשר לבית המשפט, במקרים מתאימים, לסטות מהכלל הקובע
12 חלוקה שווה, בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת, וזאת על מנת להגשים מטרה נעלה יותר והיא
13 חלוקת משאבים צודקת בין בני הזוג. חרף הסמכות שהוענקה לבית המשפט לסטות מכלל
14 החלוקה השוויונית כאמור בסעיף 8 לחוק, אין בחוק דבר ביחס לאמות המידה להפעלת אותה
15 הסמכות – קרי "הנסיבות המיוחדות המצדיקות" שימוש בה (השווה: אריאל רוזן צבי יחסי
16 ממון בין בני זוג, 352 (1983)). לפיכך, התשובה לשאלה אימתי יש לעשות שימוש בסמכות
17 האמורה, צריכה להישען על תכליתו של החוק, על העקרונות העומדים בבסיסו ועל פרשנות
18 סעיף 8, (ר' ע"א 1915/91 יעקובי נ' יעקובי, פ"ד מט(3) 529 (1995) עמ' 532).
19
20 20. הפסיקה פירשה את סעיף 8 לחוק ככזה המקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב לבחינת היבטים
21 כלכליים רלוונטיים לאיזון המשאבים בין בני הזוג (ר' בע"מ 7272/10 פלוגית נ' פלוני (פורסם
22 בנבו, 7.1.14) פסקה 46). יחד עם זאת, נקבע בפסיקה כי מן הראוי כי השימוש בסמכות זו יעשה
23 במקרים מיוחדים ובמשורה (השווה: בע"מ 638/04 ח.ר. נ' ר.ר. (פורסם בנבו, 23.1.05)). לא
24 בכל מקרה בו מתקיים חוסר שוויון בעת עריכת איזון משאבים, יש לפנות לסמכות הנתונה
25 בסעיף 8, ופניה זו תיעשה אך ורק במקרים מיוחדים ויוצאים מן הכלל, אחרת היוצא מן הכלל
26 ייהפך לכלל, והכלל ייהפך ליוצא מן הכלל.
27
28 21. באשר לאופן הפעלת שיקול הדעת נקבע כי בבוא בית המשפט לשקול מהם המקרים היוצאים
29 מן הכלל המצדיקים פנייה לסמכות הנתונה בסעיף 8 לחוק, עליו ליתן דעתו לתמונה המלאה
30 של היחסים הכלכליים בין הצדדים, לכן יש הכרח בהצגת תשתית ראייתית מפורשת לעת בקשה
31 לחלוקה שאינה שוויונית (ר' והשווה: עמ"ש (מחוזי מרכז) 42078-02-19 י. ש נ' ו. ש (פורסם
32 בנבו, 18.02.2020) עמ' 9-10). אחרת, כל החלטה צודקת שתינתן ביחס לנכס מסוים, עלולה
33 להפר את הצדק שבחלוקתם של נכסים אחרים.
34
35 22. ודוק, חתירה לצדק הינה מטרה נעלה, אולם אותה חתירה לתוצאה צודקת איננה מסתכמת אך
36 ורק בחלוקה לא שוויונית של זכויות, אלא היא כוללת בחובה גם הגנה על אינטרסים צודקים
37 לא פחות, כגון ודאות משפטית, ציפיות הצדדים והפגיעה האפשרית בזכות הקניין החוקתית.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31189-07-16 פלוגית נ' פלוני

23. לאור הדין החל בדבר הנטל המיוחד שחל על מי שטוען לחלוקה שאינה שווה כדי לקדם שוויון או צדק, הרי שהתובעת לא עמדה בו כפי הנדרש או בכלל. לאחר שחזרתי ועיינתי בטענות הצדדים, מעיון בתמונה הכלכלית הכוללת, שנוצרה לעת סיום יחסיהם במועד הקרע והעובדה כי הצדדים המשיכו – ועודם ממשיכים – לגור תחת קורת גג משותפת אגב נשיאה משותפת של הוצאות אחזקת הבית, חרף כי קיימת החלטה לפירוק השיתוף בדירה מיום 20.7.15 אשר טרם הביאה לתוצאה ממשית, סבורני כי המקרה דנן לא יכול להיחשב ככזה המצדיק סטייה מחלוקה שוויונית.

24. אשר על כן, הטענה לאיזון משאבים בהתאם להוראות סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון נדחית בזאת.

ג' – סיכומם של דברים:

25. אשר על כן הריני להורות כדלהלן:

- א. המומחה יעדכן את חוות דעתו בהתאם לאמור בסעיפים 10 ו-12 לעיל.
- ב. כספי הפנסיה של התובעת יחולקו בין הצדדים, בהתאם לדו"ח המומחה.
- ג. חלוקת משאבים לפי סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון נדחית.
- ד. נוכח התוצאה אליה הגעתי בדחיית מרבית טענות התובעת כמו גם לאחר שנתתי דעתי על התנהלות הצדדים בהליך והארכת ההתדיינות שלא לצורך בעניינים מסוימים, לרבות עד להגשת חוות דעת המומחה, מצאתי לחייב התובעת בהוצאות שכ"ט ב"כ הנתבע בסך כולל של 5,000 ₪, אשר ישולמו בתוך 30 ימים.
- ה. פסק הדין ניתן לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.
- ו. התיק ייסגר.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

יהורם שקד, שופט